

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	19:00	20:44
ירושלים	18:58	20:47
חיפה	19:00	20:44

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

חרדים עומדים בצפירה?

מי המציא את הצפירה והאם היא משפיעה על הנפטרים בשואה ובמלחמות?

התפילה

עם הגעת המצורע לבידוד מוחלט, מצוה התורה כי לצד כל פעולות ההרחקה שלו, הוא נדרש ל'וטמא טמא יקרא', לעזוק לעוברים ושבים כי הוא טמא. ההוראה הזו מחייבת מחשבה: וכי לא די למצורע שהוא מורחק מקרבת אנשים, אלא שהוא עוד נדרש להכריז על כך?

אלא, מבארים חז"ל במסכת שבת, קריאתו זו של המצורע נועדה כדי לגרום לעוברים ושבים השומעים את זעקתו, להתפלל עליו, יעברו אנשים בדרכם, ישמעו קול קורא 'אני טמא, אני מצורע!' – והדבר יעורר את רחמיהם להתפלל עליו. זו מטרת קריאת המצורע, לקרוע לאנשים את הלב, ולגרום להם לקרוע שערי שמים!

ובדומה לכך, חז"ל נותנים עצה טובה לאדם שבפרדסו עומד עץ שאינו מניב פירות כהלכה: לצבוע את העץ באדום, לאות היכר כי הוא בעייתו. צביעת העץ אינה מועילה להבראתו, אבל היא תועיל לכך שהעוברים לצד הפרדס יבחינו בעץ המסומן כבעייתי, וזה יגרום להם להתפלל לבורא עולם למען בעל הפרדס.

בדברי חז"ל אלה, גילה הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל תובנה מטלטלת: הרי העוברים ושבים בחוצות, לא ניצבים בבית הכנסת, בעיצומה של תפילה. הם גם לא מתבקשים להצטרף לעצרת תפילה מרשימה בראשות גדולי ישראל, הם הרי עוברים כאן 'על הדרך', באופן אגבי לחלוטין, ובכל זאת - - - התקווה היא שהם יראו את היהודי הקורא או את העץ שלא מניב, ויציאו מפייהם משפט תפילה, ככה, על הדרך. יעצמו עיניהם לרגע, יהרהרו בצערו של המצורע או של בעל הפרדס, ויבקשו במילים שלהם.

כן, כדי לגרום לתפילות שנראות 'סתמיות' להקיש בשערי שמים, כדי לגרום לאנשים מהיישוב, טיילני פרדסים ומשוטטי חוצות, לומר משפט אחד של תפילה, לבקש פעם אחת מאבא שבשמים. זה הכל, אבל זה מה שחשוב, זה מה שפועל!

(הרב אשר קובלסקי)

למה לא לעמוד, יהודי לא עומד בצפירה אז נורא ואיום, יהודי מחלל שבת לא נורא, יהודי אוכל טרפות לא נורא, חמץ בפסח לא נורא, רצח עוברים לא נורא, שורפים מזוזות לא נורא, כל המצוות החמורות בפסח לא נורא אבל אם אתה לא עומד בצפירה קוטלים אותך. איפה כתוב בתורה לעמוד בצפירה? לבבא סאלי עמדנו? ראו דברים נוראים ואיומים, עקרו לנו את הילדים, הביאו את העם לפריצות וקלקולים בתי הסוהר מפוצצים, היכן הבנות זרוקות היכן הבנים זרוקים, נורא ואיום. עוקרים תורה מישראל! ההגנה הכי טובה זו ההתקפה, הרסתם את העם, הובלתם את עם ישראל לאלימות ורצח. ההגנה הכי טובה זו ההתקפה אז הם מתקיפים את החרדים האלה, שלא עומדים בצפירה.

אנחנו יודעים יש יום השואה, יום הזכרון ויום העצמאות. ביום הזכרון והשואה הם עומדים דום. שש מיליון יהודים הלכו, וביניהם גדולי ישראל ראשי ישיבות אריות בתורה, קהילות קודש. אני שואל אותכם כואב לי עליהם או לא? תענו לי! כואב לנו ועוד איך, החרדים לא רק שכואב להם על השואה, אצל חרדים כל יהודי כואב לו, בין אם הוא חייל בין אם הוא יהודי פשוט.

הרי מיום כיפור יש חופשה ביישוב, שלושה שבועות חגים, וכשהתחילה מלחמת יום כיפור היתה הוראה של גדולי הדור, כל תלמידי הישיבה לחזור לישיבה ללמוד תורה, החיילים בסכנה ואתם תסעו ברחובות? עליכם ללמוד תורה להגן עליהם, ולא לימוד רגיל למדו אלא 24 שעות היו לומדים במשמרות. כתבו על זה בעיתונות אז? כלום! עשרים וארבע שעות על חשבון החופש היו לומדים יום ולילה. בשואה הלכו עמודי עולם, במלחמות נהרגו צעירים, איזה יהודי חרדי לא אכפת לו ממותם, אני זוכר את אסון המסוקים לפני 27 שנה, בכיתי אז בדרשה. יש חרדי שלא אכפת לו! אבל צפירה היא לא התשובה, מי המציא את הצפירה? זה מנהג גויים! אנחנו עומדים בצפירה שלא יהיה חילול השם אבל אומרים פרקי תהילים לעילוי נשמת כל מי שנפטר בשואה ובמלחמות, אבל הצפירה עצמה היא שום דבר, המצאה של הגוים ולא שלנו!

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

יש חמש הבטחות שהקב"ה הבטיח לעם ישראל על ידי הנביאים או הצדיקים. הבטחה אחת, שעם ישראל חי וקים לנצח, (ירמיה ל ועוד) וזה לא לאומה כמו ארה"ב שהיא מעצמה אלא לעם הכי נרדף בעולם, שכל האומות רוצים רק לעקור אותו, ולמרות כל הגזירות כל הרדיפות האינוקייזציות והפרעות – עם ישראל חי לעולם! היו מעצמות שלמות שנמחקו מעל האדמה ולא נשאר מהם זכר ועם ישראל חי לנצח.

הבטחה שנייה שהתורה הק' לא תשכח מפי זרעו, שהתורה תעמוד לעד. הרי בכל הדורות מה לא עשו הגוים כדי לעקור ח"ו תורה, גזירות שמד, וגם בארץ בעה"ר רדפו ורודפים את התורה. אומרים חז"ל שבני תורה הם בבית עינו של הקב"ה ומי שפוגע בבני תורה כאילו פוגע בעינו של הקב"ה.

הבטחה שלישית היא שהשבת תהיה אות בני ובני בני ישראל לעולם, שלעולם לא תשתכח השבת מישראל. ושבת זו כמה רדפוה כל האומות והיא עומד לעד ולעולם. הבטחה רביעית על הכותל המערבי שלא יחרב לעולם. והבטחה החמישית שבאחרית הימים ישוב עם ישראל לארץ ישראל. זה נס, עם ישראל בא לארץ ישראל.

וזממו הרשעים לעם ישראל שלוש מצוות דגל צפירה והמנון וסימנן דצ"ה. מעולם לא ראיתי יהודי חרדי שורף דגל, התברר כי העיתונאים משלמים לילדים שישרפו והם מצלמים ואומרים חרדים שורפים דגל. בפתח תקוה שרפו אנשי מרץ מזוזות רח"ל, והתקשורת לא נזעקה, שורפים דגל והם נזעקים, מה הם באים לומר בזה? שהדגל שלהם חשוב יותר ממזוזת, אנחנו אומרים להם הדגל שלכם הוא שקר, הדגל שלנו זה התורה השבת התפילין והמזוזת, הם רוצים לעשות אותנו ח"ו כופרים, דרך הדלת האחורית, תתייחס לדגל אל תתייחס לתורה ולתפילין.

אצל החילונים דגל זה קודש קדשים, הם חרטו על דגלם כפירה באלוקי ישראל, בשעתו היתה הצעה לשלב בצורת הדגל ספר תורה והם סרבו בתוקף. אנחנו אומרים להם: הדגל שלנו זה התורה והשבת, התפילין והמזוזת, בשביל התורה הלכו יהודים באש ובמים ומסרו נפשם למען התורה והשבת. הדגל שלהם אפס, התורה"ק היא דגלנו והיא חיינו!

המצוה השנייה היא הצפירה, הרבה יש להם שאלות

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילת בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

קופסת סיגריות בחולצת השבת?

הרי מעולם לא נגעתי בסיגריה".

"אם כן, מה עושה חבילת הסיגריות בכיס חולצת השבת שלך?" תמהתי למולו. האיש הרכין את ראשו ונבהל לראות את חפיסת הסיגריות בכיס חולצתו.

ניכר היה כי הלה לקה בהלם. אולם לאחר כמה שניות התעשת, התבונן היטב בחולצתו ואמר: "החולצה שאני לובש אינה שלי".

"אני מתארח בביתו של בני שגר כאן בשכונה, וכהרגלי משכבר הימים השכמתי קום לפנות בוקר כדי להתכונן לתפילת ווטיקין. שאלתי את בני היכן מתפללים עם הנץ החמה, והוא הראה לי על בית הכנסת הזה. החלטתי להגיע ולהתפלל בשבת בבוקר במנין שלכם. והנה בני היקר כיבד אותי לישון בחדר, כדי שיהיה לי נוח ככל האפשר, ואילו הוא ישן במקום אחר. כשקמתי לפנות בוקר החדר היה חשוך לגמרי. נטלתי לידי בטעות את חולצת בני, שהיתה תלויה לצד חולצתי, וזו למעשה חולצת ימות החול של בני, אותה פשט ביום שישי".

"לא ייתכן שאחד שמגיע עם חפיסת סיגריות לבית הכנסת בשבת יעלה לתורה..."

גם במחיר, ואולם גם הוא הוסיף והוסיף וסירב לוותר.

כך התנהלה בינינו תחרות לעין כל על הזכייה בקניית המפטיה, עד שלבסוף הוא נכנע, ואני זכיתי בעליה בסכום של לא פחות מאלפיים שקלים.

ספר התורה הועלה אחר כבוד לבימה ובעל הקורא החל לקרוא בתורה. לאחר דקות ארוכות הגיע תורי, עליתי לעליית המפטיה. למרבה הפלא כשירדתי מהבימה, האורח ניגש ללחוץ את ידי בחום. בתום התפילה אמר לי בלבביות שבת שלום, והוסיף בתוך כדי דיבור: "למרות שהיום הוא היארצייט של אבי ע"ה, החלטתי לבסוף למשוך את ידי מקניית המפטיה ולוותר לך על העליה, כי בוודאי גם לך יש יארצייט".

כאן, החלטתי שעלי לקיים בצנעה, את מצוות התוכחה באותו אדם ואמרתי לו בשקט: "אומר לך את האמת, אין לי כלל יארצייט ולא הייתי צריך לעלות מפטיה".

הלה הביט בי בתדהמה ושאל: "אם כן, מדוע לא הנחת לי לזכות בעליה? ולא רק זאת, התחרית איתי עד שזכית במפטיה בסכום של אלפיים שקלים. מדוע היית מוכן לשלם סכום כה גבוה, למרות שאין לך יארצייט?"

השבתי לו: "משום שלא ייתכן שאחד שמגיע עם חפיסת סיגריות לבית הכנסת בשבת קודש, יעלה לתורה. וכי יש לך חילול השם גדול מזה?"

פניו של האורח עטו ארשת חרדה, הוא ממש התחלחל למשמע דברי ואמר: "סיגריות? אני?"

עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות - לא נוכל לתאר ולשער לעיתים רבות אף כאשר אנחנו לכאורה רואים מציאות ברורה מול עינינו - אם נחקור ונדרוש היטב, ייתכן מאוד שנגלה כי ראייתנו היתה מוטעית.

על כן, עלינו להיזהר מאוד, לבל נשפוט את הזולת בטרם נבדוק, נחקור ונדרוש את הדברים לעומקם כפי שאירע גם בסיפור המופלא שלפנינו המעובד מתוך "ופריו מתוק".

המעשה המאלף שלפנינו אירע בתפילת שחרית של שבת קודש באחד מבתי הכנסיות, ולהלן הסיפור מפי האדם שבדידו הווה עובדא.

אל מנין הוותיקין שלנו הגיע בשבת בבוקר יהודי לא מוכר, ככל הנראה אורח מעיר אחרת. האורח התיישב בכיסא שלצידי. במהלך התפילה הבטתי לעברו, ולפתע נתקפתי בהלם, היה זה כאשר הבחנתי בחפיסת סיגריות מונחת בכיס חולצתו של האיש.

התחבטתי רבות, האם אגער בו על הזלזול הבוטה בקדושת השבת, כיצד הוא מעז להתחצף ולהופיע לתפילת שבת עם הסיגריות? אך לבסוף החלטתי שמכיון שאיני מכיר אותו, שמא יגיב לתוכחתי בצורה חריגה ולא אשיג את מטרתי, ולכן העדפתי לנהוג בשב ואל תעשה-עדיף.

כאשר עמד הגבאי למכור את עליית המפטיה, האורח שלנו שככל הנראה היה בעל יארצייט באותה שבת, קפץ ונקב בסכום גבוה על מנת לזכות במפטיה. בשלב זה החלטתי שאין להניח לו בשום אופן לעלות לתורה עם הסיגריות שלו בכיס. נקבתי אפוא בסכום גבוה יותר ממה שאמרה.

אך האיש לא וויתר, הוא גם העלה את הסכום בעוד מאה שקלים. המשכתי להוסיף

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות כיבוד הורים

שאלה: אבי ביקש ממני לעבור על איזה חשבון שעשה, כיצד מותר לי לומר לו שהוא עשה טעות?

כתב בשלחן ערוך (סי' רמ"ב), איזה מורא וכו' ולא סותר את דבריו ולא מכריע את דבריו בפניו, אפילו לומר נראין דברי אבא. יוצא שאסור לבן אפילו להצדיק את אביו, כל שכן שאסור לבן להגיד לאביו שהוא טעה.

אולם אם אומר לאביו, "יש כאן טעות" יש בזה משמעות שאפשר שהטעות באה מגורם אחר, ולכן רשאי להשתמש בלשון כזו כשצריך לומר לאבא שהוא טעה בחשבון.

להלכה: אבא המבקש מבנו לעבור על איזה חשבון או על מכתב שכתב, והבן מצא טעות בחשבון או בכתיבה, לא יאמר לו "אבא טעית", אלא יאמר לו "יש כאן טעות". (ילקוט יוסף עמ' תקלה).

שאלה: שמעתי שצריך לכבד את ההורים גם לאחר שהם נפטרו, האם זה נכון, ואם כן, כיצד מקיימים זאת?

אמרו חז"ל, מכבדו בחייו ומכבדו במותו, בחייו כיצד וכו', במותו כיצד, היה אומר דבר שמועה מפיו, לא יאמר כך אמר אבא, אלא כך אמר אבא מארי הריני כפרת משכבו. ודוקא תוך שנים עשר חדש. מכאן ואילך אומר זכרונו לברכה לחיי העולם הבא. (קידושין לא:). וכן פסק מרן בשלחן ערוך (סי' רמ"ט).

למעשה: חייב אדם לכבד את אביו ואמו גם אחרי מותם, ויש אומרים דאין חיוב זה אלא מדרבנן, ויש חולקים ואומרים שגם לאחר מיתה חיוב כיבוד אב ואם הוא מן התורה. וכן עיקר. ועיקר הכבוד הוא לאחר מיתה לרומם כבוד אביו, כגון לקרותו אבא מארי, וכדומה, ולעשות לו נחת רוח לאחר פטירתו, ובאמירת קדיש, הדלקת נר נשמה, ועריכת אזכרה ביום השנה, עלייה לתורה ביום השנה, וכיוצא בזה. (ילקוט יוסף עמ' תקסג).

וכבר כתב בזוהר הקדוש (פרשת בחוקותי דף קטו), אף על גב שמת האב, התחייב הבן בכבודו יותר, כמו שכתוב כבד את אביו, שאם הבן ההוא הולך בדרך מקולקלת ודאי מבזה לאבא שלו, ובדאי שעושה לו בושה. ואם הבן ההוא הולך באורח מישור ומעשיו מתוקנים ודאי שנותן כבוד לאביו, מכבד אותו בעולם הזה לפני בני אדם, ומכבד אותו בעולם הבא לפני הקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא חס עליו ומושיב אותו בכסא כבודו.

ועל כן הכבוד הגדול הוא שהבן ילך לשיעור תורה וישפר את מעשיו, ועל ידי כך יהיו נאים מעשיו, וימצא חן בעיני אלוהים ואדם, ויעשה כבוד גדול לאביו ולאמו, וישתבח ויתפאר בעיני אביו ואמו, בחייהם ולאחר מיתתם.

שאלה: האם ההורים יודעים על הבנים שלהם כשהם רבים גם לאחר פטירתם?

מעשה שהיה בזמן חכמי הגמרא שהלכו רבי חייא ורבי יונתן בבית הקברות (בתוך 1.92 מטר סמוך לקברות והלאה) והציצית של רבי יונתן היתה נגרת על הקברות, אמר לו רבי חייא תגביה את הציצית כדי שלא יאמרו המתים, למחר באין אצלנו (לאחר פטירת האדם) ועכשיו מביישים אותנו. אמר לו, וכי מתים יודעים עד כדי כך, והרי כתוב (קהלת ח, ט) והמתים אינם יודעים מאומה? ופירש לו ר' חייא ש"המתים" הם הרשעים, שבחיהו קריין מתים, וכמו שכתוב (דברים יז, ו), יומת "המת". שלכאורה היה צריך להיות כתוב יומת "החי". וכך הסיקו חכמי הגמרא. (ברכות יט.).

כתב אחד מהראשונים, שאף לאחר פטירת ההורים צריך לזוהר שלא לריב עם אחיו ואחיותיו, שידמה בנפשו שאילו הוריו היו בחיים בודאי כמה צער היה להם מכך, וגם לאחר פטירתם הנשמה יודעת כל מה שנעשה בעולם הזה.

למעשה: צריך הבן לזוהר מאד שלא לריב ולקלל את אחיו ואחיותיו, שהרי גורם בזה צער להוריו, וגם לאחר פטירת ההורים יש לזוהר בזה. (ילקוט יוסף כבוד אב ואם עמ' תקנה).

על כן החלש יאמר חזק אני לאזור מתניו שלא יהיה מריבה בפרט בירושה, וכשהאחים והגיסים או האחיות והגיסות רואים שהדברים מובלים למריבה, ימשכו ידהם ויקחו להם ממה שאפשר בלי מריבה, ומה טוב שאם יש חשש למריבה ללכת לתלמיד חכם הבקיא בעניינים אלו שיעשה פשרה בין הצדדים, והכל יבוא על מקומו בשלום, וכך תחיו בשלום, ותשמרו על בריאותכם, ותתקרב גאולתנו בזכותכם, בבנין בית מקדשנו במהרה בימינו, אמן.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

ילדים מתארחים אצל ההורים - כיצד?

כיצד מתארחים:

אם את מגיעים כזוג צעיר לאכול או להתארח אצל ההורים, חשוב שתתנהגו בצורה שתשאיר טעם טוב בבית ההורים, כדי שיתחשק לכולם להזמיןכם שוב.

זה כולל בין השאר-

- לא לבוא מבלי תיאום מראש. אם אומרים לכם תירוץ למה אי אפשר עכשיו, אל תלחצו לגלות יותר מזה.
- להודות יפה על כל מחווה שעושים למענכם. בכדי שדברי התודה יהיו אמיתיים, עליכם לצאת מנקודת הנחה שלא מגיע להם שום דבר. הכל בגדר מתנת חנים וצריך להכיר טובה על כך. מעטים הם ההורים שאוהבים לתת כאשר תובעים מהם בנימה של מגיע לי.
- לא להתערב ולחקור את ההורים במה שאינם משתפים, ובדאי שלא לחקור את הילדים על מה שקורה בבית.

המקור לתסכולים הם ציפיות ואכזבות. משכך, שונים הדברים בכל בית ומשפחה. יש משפחות שבהן ההורים עבדים לילדים הילדים לא מתאמצים וההורים מכינים את הכל ואין להם בעיה עם זה. יש משפחות בהן הילדים פועלים ללא הרף וההורים יושבים כמלכים, וגם שים אין לילדים בעיה עם זה. ברוב הבתים המצב הוא אי שם באמצע. אינני נכנס לדיון על מה שנכון אל מציין זאת כדי שנבין שכל הנקודות דלעיל נועדו בעיקר לעורר את תשומת הלב. בנוגע לפרטים איך לנהוג ועל מה להקפיד בדיוק, צריך כל אחד לשקול ולהתאים לפי רוח הבית והאווירה המשפחתית, ובעיקר בהתאם לדרישת הסביבה.

ולסיום כמה מילים להורים: חשוב להבהיר את הכללים, ולא לצפות שהילדים יבינו מעצמם, או שיזכרו מה ששמעו לפני שש שנים כאשר הביעו דעה על פלוני אלמוני שאינו מתנהג כראוי בבית הוריו. מה הזולת היה צריך להבין מעצמו אינו רלוונטי כאן. על מנת לחסוך אי נעימויות ומריבות צריך לדבר פשוט וברור, להביע מה אתם מצפים ומה מפריע לכם, ובכך לפשט את הדברים ולמנוע סיבוכים מיותרים.

וכמה מילים לילדים: מותר לשאת ולתת עם ההורים על מה שאתם מצפים מהם כמובן מתוך מוכנות לקבל את החלטתם, גם אם זו לא תמצא חן בעיניכם. אם המצב מפריע לכם מאוד, תמיד יש אפשרות להפחית את כמות הביקורים בבית ההורים, אבל לא מתוך ברוגז והפגנותיות, כמי שמנסים לנקום בהורים וללמדם לקח, אלא שמשום שקשה לכם שאתם לא מקבלים את מה שאתם חושבים שמגיע לכם. ביחסי הורים וילדים נשואים, על כל צד להיות מוכן להשלים עם החלטת הצד השני. גם אם ההחלטה אינה לטעמך, אין זו סיבה שמצדיקה לעורר מדינה.

נזכור תמיד לכאוב על החלטת הזולת, זה בסדר לריב על כך, להתחיל במסכת של השמצות וניסיון לכיפוף ידיים בשום אופן לא כך, ורק כך, אפשר להיות בשלום, כס אם לא מקבלים מה שרוצים ולא נהנים מהחלטות הזולת.

נקודה שחשוב לקחת לתשומת לב: זה רק טבעי שהילדים ידברו וידונו בינם לבין עצמם על מה שקורה אצל ההורים, ובכל זאת חשוב להזהר ממזב שבו מתחילים להשוות ביניהם מה שקיבלו מההורים וכיוצא בזה. ולפעמים שיחות שכאלה מולידות מריבות וחיכוכים, כגון במשפחות בהן יש פער שנים גדול בין המבוגרים לצעירים, ולפעמים יוצא שהצעירים גדלים בבית שונה לחלוטין ממה שהגדולים הכירו- מצד גיל ההורים והמסעף ממנו, ומחמת אירועים שהמשפחה עברה, לטוב, או חלילה לפחות טוב. זה יכול להתחיל בכך שהמבוגרים יותר מבקשים 'לפתוח את העיניים' לצעירים אודות שינויים שננקטו בבית ומסיתים אותם נגד ההורים, או להיפך- מקנאים בצעירים שגדלים באווירה משוחררת יותר. חייבים להציב כחוק בל יעבור שבביתנו אין לאיש להתערב בעסקי אחיו ובדאי שלא בענייני החינוך בבית, לבל ייווצר מצב בו קבוצה אחת מביאה את דיבתם רעה של זולתם, או שקבוצה אחת מסיתה את השניה נגד ההורים.

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

צייר לעצמך עולם חדש

בשמחה אף שתבוא עליו מחלה – בשמחתו יבטלנה!
ובניסוי שנערך ע"י פרופ' אסיה רולס בעכברים, הפעילו החוקרים את הזיכרון שנשמר במח מהמחלה, אע"פ שעברה, והדלקת התפתחה שוב מבלי שהיו מעורבים חומרים רעילים או חיידקים כלשהם. וידוע כיום ששמחה ומחשבה מתוך אמונה להטבה מחזקת את מערכת החיסון ועצם הציפייה להטבה יוצרת אנדורפינים.

אפילו המדע מוכיח שבעזרת מחשבה אפשר 'ליצור' מחלה וכן לרפואה אותה! ולכאורה הדבר פשוט אפילו ברפואה הקונבנציונלית בשם אפקט הפלצבו והנוצבו – שאפשר לתת לאדם חולה כדור דמי והוא מטיב את מצבו רק בגלל שחושב שמדובר בדבר האמיתי... (וגם ה'אפקטים' הללו מוזכרים באוצר חז"ל - בדרשות הר"ן י"א: "כי המאכל המזיק כשיאכלהו האוכל על דעת שמועיל אליו, הנה מחשבתו תפעל באוכל ההוא ויסור ממנו היזקו אם לא שיהיה מופלג" ובספר חסידים: ש"ל דבר שתופסים אותו בחזקת סכנה אפילו אינו מסוכן - מזיק". מבהיל כמה כח יש לתודעה שלנו!)

אוקי, השתכנעתי! תחשוב טוב יהיה טוב מעכשיו והוא גם המוטו שלי. אבל איך עושים את זה בפועל? פשוט ביותר! מתבוננים, מתבוננים ומתבוננים. קחו דף ועט ורשמו 5 סיטואציות שהייתם בטוחים שלא תצאו מהם ובסוף הנה אתם פה קוראים והיא כבר נחלת העבר שלכם. תתבוננו ותודו עליהן. תאמינו, שכשם שהקב"ה הוציא אתכם מאותן הצרות, כך הוא יכול – והוא יוציא אתכם מכל צרה ומצוקה. אתם שמורים ומוגנים והקב"ה לצדכם, ובעזרתו ית' אתם מסוגלים לעמוד איתן כנגד כל דבר בחיים ולנצח הכל!

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרר באתר ישיבת אור דוד

כולנו מכירים את המשפט 'תחשוב טוב יהיה טוב', אם זה ממישהו שאומר לך אותו כשאתה דואג או שהוא מופיע לך על גבי סטיקרים המודבקים בגב הרכב. עד כמה באמת הוא נכון? והאם באמת מחשבה יכולה ליצור מציאות? אז זהו, שהמשפט המוכר הזה מקורו בספרים הקדושים והקדומים ביותר ואף הוכח מדעית. ונצטט כמה מקורות:

בליקוטי מוהר"ן (ח"א קצג) אומר רבי נחמן שלמחשבה תוקף גדול, ואם יחזק ויגבר מחשבתו על איזה דבר שבעולם יוכל לפעול שיהיה כך! (וכן הוא בשיחות הר"ן אות סב, ראה שם את התנאים)

וכתב המהרש"א (במסכת מכות י"ב): "כפי רצונו ודעתו של אדם מוליכין אותו אותם המלאכים הנבראים מאותו רצון ומחשבה". וכעין זה כתב גם הגאון מוילנא שכל דבר שלב האדם מתאוה ומגמת נפשו אליה – אותו הדבר מתקיים.

פלא פלאים! הרי לנו שאכן האדם יכול ליצור לעצמו את המציאות [לכאורה, וכמובן ע"פ כללים מסוימים] והכל הוא רק עניין של כח הרצון! בספר הזהר הקדוש מובא דבר מדהים: שבעובדא דלתתא אתער עובדא דלעילא – שבמעשה האדם בארץ הוא ממשיך על עצמו מלמעלה השפעה כעין מה שפעל. שאם הוא דן לכף זכות, מרחם על השני ומעביר על מידותיו – ממש ככה נוהג עמו הקב"ה!

וכן לגבי נושא השמחה – אדם ששמח מושך על עצמו שמחה שמביאה איתה הצלחה ומזל בכל התחומים! אז אם תחשוב טוב – באמת יהיה טוב! בשמחה אותיות מחשבה ואותיות משחה – שאין לך תרופה כדוגמתה. גדול הרופאים הלא הוא הרמב"ם כתב (בפרקי משה יח) ש"רבים סרו חוליהם בסיבת השמחה בלבד". וכן הגאון מוילנא העיד שכשהאיש תמיד

קבעת עיתים לתורה?

אור החיים הקדוש
פירוש אור החיים על התורה
בכל מוצ"ש בשעה 22:00

הדרשה השבועית

בכל יום רביעי בשעה 22:00
רחוב במכבים 108 בני ברק
ניתן לצפות באתר הישיבה Rabenu.com
ובערוצי הלוויין

שיעור שבוועי
מוסר | יהדות | הלכה
בכל יום שני בשעה 20:00

חשוב לדעת!

ניתן לצפות בכל הדרשות של הר"ה ג' דניאל זר שליט"א באתר הישיבה "אור דוד" ובמגוון רחב של רבנים נוספים בכל הנושאים